

Studentu klubeņi

Nūbeigums

Visi sasāda pi golda un baudeja brangus peirāgus, tortes (tys ir — reikōja soldonū goldu). Jaunives kryštamôte grize šķēlēs peirāgu, kū beja atvaduse nu sātas ("pigrīzuma peirāgs"). Ogrōk šū ritualu sauce par "soldonīm radzenīm". Ludzas rajonā beja īrodums "seg putru": reitā, kod sāstas pi goldim, pyrmū reizi un katra salik pōrsagtuši skēivus ar putru, jaunives mōte pōri goldam pōrmat katūnu — tō napīcišams tik daudz, lai snēdzas leidz pretejai sinai, lai, kai soka, "ar dyurem var pīsist". Jo napīteik, tod tīs dora lelu kaunu. Uz šō katūna mat naudu, tod jū savō jauniča mōte un apsatyn, bet nauda teik saimineicom (pēc dažom zīņom, tū pajam ari veirāmōte). Jo auduma daudz, to klīdz: "Cērtīt sīnū!", jo moz, tod valk nu rūkom. Tod atsādz putru un ād. Vōreita teik rīsu putra pīnā, nādaudz. Šys parodums beja vārojams vēl myusu godsymta 50. godū.

Pyrms jaunives gola vīsu aizbraukšanas jei goldu klōja na ar goldautim, bet salvetem un ari lyka soldonūs ēdīnus. Dažreiz šymā breidī dūd svēteibū. Jaunive nadreikst pavadeit sova puses ļauds, jo tod, kai stōsta, skumšūt. Kod cīmeni jau gotovi aizbraukšonai, strauji ceļas nu goldim un tikpat strauji brauc, izpilda dažaidas dzīsmas, kai "Viseni, viseni, braucit uz mōjom, septeņus sylvānus apēdet, kōjejas vin karinej" voi "Laiks ir, vīsi, mōjup braukt, zyrgim solmu nav kō trauki", voi "Kur vīsi sēdēja, tī sūli smirdēja". Vīsi ceņšas otrōk pazust, apskota rogovas, lai nabutu kō pīmasts, jo godōs, ka sasvīž montas un vēl kū... Prīcojas, cik atlaun cīnasts — kod vinu dinu, kod trejs, — kai kurs dzeivoj.

Nedeļu voi trejs dīnas pyrms kōzom jauni brauc uz maizinem pi jaunives vacōkim, uz atvodom voi "pōrsaucinēm" parosti sasapulcej tikai jōs radinīki. Gadējōs, ka jaunī (voi zīnūts) sīvasmēti atvad dōvonas — audumu kleitai voi jacejai, bet sīvastāvam — kraklam.

Pēc maizinem uz jauniča sātu dzan lūpus, vēl pēc nedeļas dažreiz uz jaunūs mōjom brauc jaunives vacōki. Pret pyru vacticeibniki izaturejōs šāidi: par tū nanūrunōja, bet "īdalēja"

pēc kōzom, meitas pyurs sastōvēja nu montom un lūpim, bogtōkī deve vēl ari nauju. Pyura montu dala (tū vysbižōk sauce tō trauka vōrdā, kurā globōta) beja "pyurs", "skreine", "kubuls", "sunduks", "kumōde", pat "skaps". Par "ceļaspīki" daudzōs vītōs sauce navin montu dala, bet ari vysu pyuru kūpumā, bet cytūs gadējumūs tīkai lūpus, kū jaunive sajēme pēc atvadeibom, maizinem voi pōrsaucinēm.

Pyura pōrvesonai tyka nūleigta specialas personas, vacticeibnīkum tū, eistineibā gulavšītu, nese svōti, vysa pōrejō pōrvītōšonai nikaidu kōzu motu nabeja.

Materiali, kas īgyuti pi vacticeibnīkum, licinoj, ka repertuarā pōrsvorā ir tradicionalōs naritualu liriskas dzīsmes, golvonūkort kōra, rūta un deju, bet kas atsātic uz liriskajōm stipamajōm, tai sauktōm dala voi sādūshōm, to pamata tōs ir nu vālōkīm laikum un aizgivumi nu literatūras, ari piļsūt romances, atceļojušos kūpā atnōcējim. Īspējams, ka uz dzīšmu kulturu sovu īspādu atstōjis pasauleigīs folkloras nūlīgums ar religiski sadzeiviskū doktrīnu. Par izteiksmeigu pīrōdējumu tam var kolpōt pōrmaiņas, kuras rodōs XIX godsymta beigōs un XX sōkumā ar sabidriskōs laika pavadeišonas veidim un raksturu.

Vīna nu popularōkajōm laika kavēšanas formom XX godsymta pyrmajā pūse (dažos Latgolas molōs pat leidz 60. godim) beja tradicionalōs večerinkas. Jūs saturis un ūrejais nūformējums nu godsymta sōkuma un leidz 60. godim pastōveigi mainējōs, kai ari organizēšanas principi, daleibnīku nacionālais sastōvs, dzīšmu, deju un rūtaļu repertuārs un tamleidzejīgī. Jo godsymta sōkumā sabidriskōs atpyutas formas funkcionēja ar suprātkom, tīs ir, zīmas vakarēšonom pi kaida dorba, un rata tāda "pasēdēšona" iztyka bez spēlem, dzīsmem un dejom. Atskireibā nu večerinkom, kū reikōja svātīnōs un svātīku dīnōs, uz suprātkom pulcējōs gondrejīz kotrū dinu, "jebkurā dīnā", izjamūt sastīnās, svātīnās un svātīkus, tōs parosti sōcēs vālu rudini, — kod naktis klīva garokās".

Večerinkas bīžōk reikōja lelōs sādūshōs, kur vairōk jaunōtēnes apītējīs, kai ari dažādīm satīksem leidzklim, aicīnōti pīsādaleit vysi, nadolūt konfēsējōs.

Pēc maizinem uz jauniča sātu dzan lūpus, vēl pēc nedeļas dažreiz uz jaunūs mōjom brauc jaunives vacōki. Pret pyru vacticeibniki izaturejōs šāidi: par tū nanūrunōja, bet "īdalēja"

ALBERTS BUDŽE, PRĀVESTS

SVĀTCEĻOJUMS

Kaidā dīvnomā ir glezna, kurā attālōts svātceļnīks Dīva prīšā pēc sova garō zemes dzeives ceļojuma. Šys cīlinīks ir cilvēces simbols, kots mes pasāulē asom tikai svātcelinīks.

Svātcelōjums ir svātās vītas apmeklējums religiskā nūlyukā un nūskānā, lai īgytu pōrdabisku paleidzeibū un īpošu svēteibū, un bīži vin kaidā sevišķā vajadzeibā, pīmāram, nadzīdynām slīmeibā, nālaimē, voi pēc izdareita grāka. Ceļojuma laikā, asūt vītu pi dobas un prīm nu ikdinas vajadzeibom, lobōk var pidzeivōt Dīva klītāsameibū. Tū var veikt kōjom, kai ari ar dažādīm satīksem leidzklim, aicīnōti pīsādaleit vysi, nadolūt konfēsējōs.

Svātcelōjums atrūdam jau Bībeles Vacajā dereibā — izraelišu 40 godus ilgais ceļojums cauri tuksnēšam uz apsūleitū zemi Kanānu dūd vyslobōku pīkštōtu par pošu ceļojumu uz myūzeigū laimi. Judu išona cauri Sorkonajai jyurai ir kristības un nūžālas attālōjums (II Moz. 14, 15—15,1). Ari Svātō gīmīne — Jezus, Jaunova Marija un svātāis Jezups kotrū godū devēs svātcelōjumā uz Jeruzalemi (Lk. 2,41 — 52). Kristīsim tei beja un ari ir Svātō Zeme, katōlim ari Rōma, kur kai stōsta seni vēstures olūti, tīceigī davūši jau nu 2. godsymta, bet atklōti varēja ceļot tikai 4. godsymta, kod Rōmas keizars Konstantins Lelais kristīgajai tīceibai pīsēkre breiweibū.

Par svātcelōjumu vītom kliušas Dīvīmētes breinumvītas vīsa pasāule (Lurda, Fatima, Čenstohova, Gvadalupe, Aglyuna utt.), apostolu un svātās apbedējumi — bazneica jūs apmaklātōjim pišķin atlaidas, sevišķi jubilejas godūs. Plaži izplateiti storp islamistim. Koranā (islama svātī rokstī) stīngri nūteikts, ka kotram vasalam veirīšam reizi myužā jōsadūd svātcelōjumā uz Meku, kur 570. godā

dzīmis šōs religējas pamatlīcējs Muhameds (570—632. 8. VI) un tī miļzeigajā svātvītā vīnlāiceigi var lyugtis leidz divim miljonim musulmānu. Pyrns dūšonōs uz turini, musulmānam jōnūkorto vysi, dzeives laikā rodūši porōdi, jōsāleigst mīrs ar nalobvēlīm, materiali jōnūdrūsinoj bārni leidz 18 godu vacuumam, pats jys apmoksos vīsus svātceļojumu izdavumus. Kad laimegi nūnōcīs Mēka, jōpurej jārs, jo nav naudas, pērkšunu var aizstōt ar treju dinu gavēni, bet jo nauda ir, bankā jōimoksoj 100 dolari un, preti sajamūt čeku, ir nūkörtōjis sovu uperi.

Pareītīcīgūs lels svātceļojumu centrs ir Troicas Sergija Lavra (klūsteris) Krīvejā, turp dūdas uz Vyssvātōkōs Trejsvīneibas svātkim, svātī Sergija atceres dinā 18. juli un 8. oktobri, kai ari Dīvīmētes Dabasū uzjīmīšanas svātkūs. Pādejā laikā ari luterani Latvējā reikoj svātceļojumus, atzeimejūt svātō Meinarda — kristīgōs tīceibas pamatlīcēja, myusu pyrmō veiskupa un apostola nōves dinu 1196. goda 14. augusta. 2000. godā svātceļotīji nu vīsa pasāula dūsīs apskateit breinumu, kū veikuse kristīgō tīceiba, Rōmā sagaida īrudamis ap 25 miljonim svātcelinīku.

Lai tī patīsi atnastu goreigu lobumu, jōvīnoj ar gavēni, lyugšonu, grāksyuzdi un naapmīrinōteiba. Aiz kō tīs tai?

Ir lela starpeiba storp ekskurseju un svātceļojumu; tō laikā jōvīroj vairōki nūteikumi, kuri dažreiz ari nateikī īvārōti un pēčōk nōkas dēzēdēt sydzeibas. Vysi teik laipni lyugti pyrns dūšonōs pulceitīs uz kūpeigu dīvīklopījumu sovā draudzes bazneicā. Eimūt pa lelceļu, jōvīroj nūteikumi, kai natraucīti satīksmi un naizraiseitu avarejas, apgērbim jōir pīklojēigim, atbylītūšim katōlu bazneicas tradīcījām. Bez atlōves nadreikst it svešūs dōržūs un teirumūs, ryupeigi jōsākūp

breloku, kū uzkarynōja vērs vestes. īvārojami atskireigs beja nabadzeigōka zemnīki kostīms. 80. godūs "yuza" nūmainēja bikses, šyutas pēc pilētīnīku parauga, krīv krakls ar sleipū apkakli klīva eisōks un natyka izyūsteite ar sorkonim digim. Jū vēl nosōja, uzlaistu pōri biksem ar jūstu. Plaži izplateitas beja capures ar "skaidru nogu", veizes kai dorba un svātīku apovī tyka aizstōtas ar zōbokim. Nu tautiskām tārpīm pamozom atsasākēs ari sīvītēs vacticeibnīkumi par tū beja jōstrādrojō: kūt voi greidas mozgōt, voi atnest kū nu pōrtīkas — galī, putnus utt.

Vacticeibnīku vidē ogrōkū laikūs beja izplateitas mīreigas, attureigas rūtaļas, ar laiku popularōkās klīva dzīsmas ar nūteiktu ritmu un strauju tempu, kas tōs tīvīnōja dejom, nareti vīnu un tūs pošu dzīšmu pāvadējumā, gon gōja rūtaļos, gon doncōja. Pīmāram, "Ai muns pīkšnīms, pīkšnīms muns jaunēnīs" izpīlējōs kai populara kadrīle un rūtaļos, dzīsmē "Loba myusu sādēja, tikai īla nāteira" tyka izpīlējīta gon kai rūtaļu, gon kai "grīzīte", bet "Jauks puiseitīs pīdīzīmīs, vīsom meitīnēm nūdēreigīs" — kai rūtaļu un dejai, utt.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un rūtas lītōs. Vacticeibnīku sīvītēs pazyna pūskažūcepius, zeida izvīvumus un ari mežīnes, katuna un kolenkora tārpi jōm beja parosta līta. Bogtō zemnīki sadzeivē centēs atdarynōt pīlsātu buržuazeju, apgāru šušōnā centēs panākē pīlsātās mūdi.

Jau XIX godsymta 70.—80. godūs pasārōdējōs īvārojamas izmaiņas drēbu pīgrīzūmūs un r

NU BĒRNEIBAS Jezups Pīgōzis gleznīceibū uzskatēja kai vineigi "eistū" mōkslās nūzari: "Kai var redzēt pasauli un izjust dobu bez krōsos!" Tōdēl ari Mōkslās akademejā pabeidze gleznīceibas nūdālu.

Un pēc tam jys kliest par grafiku — vīnu nu spēceigokajim un īpatnejokamim myusu republikā...

Jezups Pīgōzis ir eists sova laikmata dāls: straujs, jyusmeigs, drūšs, rodūsajūs meklējumās dažkort pat pōdrūss. Jys spēj aizarau ar vysu: dobu, cylvākum, zynōtnes atklōjumim... Mōksliniks navar vīnaldzeigi paīt garom ni krōšai sagai, ni ari interesanti rysynotāi bārnu rūtaļlītai, meil pōsokas un tūs tāli ījam nūzeimeigu vītu jō mōkslā.

Pēc Pīgōzņa dūmām, bārnu fantazējas spējas ir daudz plašokas un daudzveideigokas nakai pīaugušim. Bārni meil teirās, skaneigas krōsas, jūs zeimējumu varūnum ir nūteiki, vīngobalaini, lūti spylgti raksturi. Rūtaļu sižeti aizvin konkreti, laikmatam atbilstūši. Bārni apbur ar sovu naivā vīnkōršeibū. Prūtams, kotram auglam ir sovs brīduma laiks... Un tūmār, nabutu slykti, jo īkvīns nu myusim vysu sovu dzeivi saglobotu bērnišķeigu mīlestebu uz pōsokam, dedzeigu un jyusmeigu pasauļa uztveri...

"Nīvīna īcere mañ nav rodusēs darbneicā", — stōsta mōksliniks. — "Vys — ceļā, izbraukumūs, saskarsmē ar laudim..." Na bez pamata draugi pa jūkam soka: "Jo Jezupam naapirms šei kvalo tīksme pēc ceļojumim, to dreiz vin vīsā myusu dzimtinē naatsarassīs nīvīns kod cik gleznains styreits, kur sovu kōju nabuyus spēris..." Tūmār napastōveibā jū nikaidā zīnā navar vainot, mōksliniks utziceigi meil sovu dzymtū Latgolu — zylūs azaru un boltūs īvīdu zemi.

Jezups Pīgōzis dzimis 1934. godā Rēzeknes aprīķa Ružinas pogosta Odumānu sādžā, jau agrā bērneibā jō iztēli ītekmejā tautas pōsokas un teiksmas, agri pasāmūdōs vēlešonōs sovas dūmas un izjyutas īzteikt tālainā formā.

"Jau sešu godu vacumā daudz zeimēju", — stōsta mōksliniks. — "Bērneibas zeimējumi gon nav sasaglobjuši, jo, byudams bezgola kauneigs, navarēji pacīst, ka vacōki tūs kaidam rōda — sorku un bōlēju, metūs vērsā, izrōvu zeimējumu nu rūkom un saplēšu". Pamatskūla Jezupu uzskatēja par lobōku zeimētōju, tōdēl vajadzēja uzajim lozungenu zeimēšonu, sīnas avizes un mōceibu uzskates leidzēju nūformēšonu.

Klases audzēnōtōja Viktorija Štykāne, lai gon beja lūti jauna — tikai 18 godu, lelyski prota stōsteit par mōkslu un mōkslinīkum un tai zāns dabōja zynōt, ka Reigā ir skūla, kurā vuicūtis var kliet par mōksliniku. Tūmār, kai vēlōk uzzyñoja, jī skūla nimoz natyka uzjimti. Tai sōcēs mōceibu godi.

Pamatiskūlas laikā nīvīns navarēja dūt cik navin nūpītnas zynōšonas mōkslās vaicōjumūs, par laimi, tī mōkslās dorbu paraugi, kas nūklija jō rūkōs ar mōceibu grōmotu un žurnalū storpiņceibū, nabeja nu slyktajim. Jezups akvareli kopēja V. Purviča, E. Bencāna, A. Štrāla gleznu reprodukcejas, zeimēja klases bīdrū, ari skūlētōju portretus.

Izšķirūša nūzeime zāna turpmōkajā dīvē beja tūrezejam skūlas direktoram Jezupam Liepiņam. 1947. godā vosorā jys Pīgōzni uzaicynōja braukt

se leidza uz Reigu, lai apsavārtūs muzeju un pasainteresātūs voi navar īvitōt mōkslās skūlā.

"Tys beja interesants un liktineigs braucīns" — atcerās mōksliniks. — "Viļānu stacejā, smogi stenādams, apsastōjūs vīlcins. Mañ uz perona treīcēja kōjas, jo ar viļcīni nikod nabeju braucis... Lūti labi pīmīnu pyrmū tikšonūs ar mōkslās muzeju. Kod kūpā ar Lipeņu izstaigojom vysas zāles, kur tūlaika beja ceļojūšo izstōde, jys mañ prasēja: "Nu, voi tu tai varātu?" Mañ pōrskréja tērpas pa kaulim, jutu, ka asu sprukōs. Jo saceišu, ka navarēšu, jys mani navess uz mōkslās skūlu, saceis, ka nav vērti vuicēti par mōksliniku. Tōdēl atbijēdu: "Jo es vuicātis, tod laikam varātu" un pats nūsorku par sovu pōdrūšeibu..."

Pīgōzis labi atceras ari pyrmū tikšonūs ar Rozentala mōkslā

vydusskūlu. Kancelejā Lipeņš prosa direktoram Osītim īsastōšonōs nūteikumus, Osītis, vēreigi aplykōjis zānu, jautoj: "Cik tev godu?" Jezups atbijē, ka trejspadsmit, un pīsacēl uz pērstu golum, lai izavārtu lelōks. "Voi munu dinu, kur mes tevi tik mozu liksim! Pi myusim pījam tikai nu 16 godim!" Tūmār izjāmūma kōrtā atjōvei īsnēgt dokumentus.

Dreiz vin sōcēs īstōju eksameni, Jezups nūpērka vīslātōkūs taukainūs kreiteņus un sōce "zeikēt" ar tīm pa papeiru, bet, likūt vērsā cytu krōsum, iplīkšējo nūdrupa. Lai dabōtu vālamū tūni, beja jōsōc nu jauna. Ar ūausmōm zāns pasāvēre apleik, kai cyti veikli pludvīnōja akvareļkrōsas, bet dažim leidza beja pat molberiti un, tovi breinumu, jī gleznōja ar ellās krōsum, ar ūtu un šapkeli, lūti cineigi pīnōkāmi molbertām tyvōk, gon atsakōpdami nu tō, golvas divaini pīlīkdam. Kū taidu jys redzēja pyrmū reizi, lūti breinējōs, kai ari jīm jōlīk eksameni — beja tok gotovī mōksliniku! Tūmār, kai vēlōk uzzyñoja, jī skūla nimoz natyka uzjimti. Tai sōcēs mōceibu godi.

Aizvodūt Jezupu tōlājā ceļā, tāvs sacēja: "Nu, dāls, Reigā byus dažādi cylvāki, gon lobi, gon slykti, vuicis nu lobīm un dzeivoj, lai myusim nav kauns par tevi un tev pošam par sevi". Šūs tāva atvodu vōrdūs Pīgōzis centēt surēt svātus un styrngri īvārīt, Rozentala skūla beja vīsjaunōkais un augumā pats mozōkais, tōdēl kursa bīdrī jū gōdeigi sauce par "dēleņu".

Atcerūtīs ūši laiku, mōksliniks stōsta: "Mañ lūti veicēs kai dzeivē, tai ari mōceibōs. Beja lobi skūlētōji, seviški

Ansis Stunda, breinišķeigi draugi un kolegi. Munā kursā vuicējōs Gunārs Krollis, Indulis Ranka, Gunārs Klava, nailgu laiku ari Vilis Ozols, Uldis Zemzaris un Rōmis Bēms, vysi labi sasaprotomēs un draudzējamēs. Šei draudzeiba plauka ari akademējas godūs un vēlōk, kod sōcēm patstōvei-gus rodūšu meklējumu ceļus".

Vīns nu svoreigokajim nūtykumim skūlas godūs — pyrmō ellās glezna — voi kāds nu mōkslinīkum tū var aizmērē! Cik daudz jyusmās, straukuma un ari lepnas apzīņas — pats uzgleznōju! Šūdīj mōksliniks, atcerūtīs pōrdeivōjumus, lobsirdeigi smaida — tī jam likas naivi un bērnišķeigi, bet tūlaika pyrmō ellās glezna lykōs lels sasnāgums, kas deve tīceibū spākīm. Rozentala skūla pyrmājā kursā pēc programas beja paradzāti akvareļu gleznōjumi —

AR BĒRNEIBAS SAULI UZ PLACA PA DZEIVI

muzejūs un izstōdēs tūs tikpat kai naredzēja, tōdēl ari audzēknī sacynoja, ka eista gleznīceiba ir tikai ar ellās krōsum. Na veļti vacōkajōs klasēs gleznōja tikai ellā. Ari Pīgōzis beja tāds pat vidūklis. "Nūpēruši ellās krōsu komplektus, kūpā ar Ranku un Krolli devamēs pyrmajos patstōveigajos studejōs uz Reigas jyurmolu", — stōsta mōksliniks. — "Dryumi un vīntuli beja pi jyuras vālā rudinī... Pīstyrynojōm sovus nalela izmāra kartonus pi pīdes un sōcem gleznōt. Jyuras vējs acis sāpītē osas smītīs, sola rūkas, bet voi tys spēja atvāsynōt myusu kvālū jaunrades degsmi! Gleznōjom ar teirom, nasajauktom un naatšaideitom krōsum, jamūt tōs tīni nu tūbeņom. Pēc dažom stūpēm, kod dorbs šķita gotovs, mes apmīrīnōt, kai varūndorbu veikuši, devemēs mōjōs".

"Tūlaik mōkslās vydusskūlā golvonō uzmaneiba tyka pīvārsta zeimējumam un pīkīšmatu formas attālōšonai, kolorisiskajō problemom audzēknī pīsāvēre poši, kots pēc sovom spējēm un saprāšanas. Vātrainas diskusejas un streidi par mōkslās vaicōjumim nūtyka kotrū dinu, tīm beja lela nūzeime tūpušūs mōkslinīku pasauļa uzskota veidōšonā. Ōrpusklasses nūdarbeibōs zeimēja un gleznōja golvonūkort aīnovu studejas. Jau 4. kursā dažām audzēknīm, ari Jezupam, rodōs interese par grafiku un jys tai aizarōvēs ar ū mōkslās veidu, ka dažreiz caurom naktem zeimēja skieces un nu reita, naizagulējis, devēs uz skūlu.

1952. goda pavasarī sakārā ar N. Gogola 100. godadīnu tyka reikōts

konkurss par lobōkom rakstnīka dorbu ilustrācijom, Pīgōzis īsnēdze divas krōsainas stōstām "Vijs" un sajēme vīnu nu gūdolgoms. Treju audzēkņu gūdolgōtūs dorbus eksponēja Gogolam veļteitajā tālōtōjas mōkslās izstōdē un tēi jaunajam mōkslinīkam beja pyrmō tīkšonās ar skateitōjim.

Samārā sarežgeita iznōce skūlas pabeigšona 1952. godā. Kod leidz diplomdorba aizstōvēonai beja palicis pīsāvēmās Mozīnīkā ilustrēt ari bārnu grōmotos. Nu tō laika dorbi atmiņā palykuse ilustrācija Dagnījas Zīmontes stōstām "Tovā dzimšanas dīnā" (žurnālā "Padūmu Latvejas Sīvīte"), kur, taipat kai senejōs latīnu pīsāvēs ar skārīšanās pīsāvēmās, vīnu nu tālīnās pīsāvēs ar skārīšanās pīsāvēmās. Apkōrt dōrzs, smogi ūbulu grīzi, oka ar yūdiņa spanim.

1959. godā Jezups Pīgōzis pabeidze Mōkslās akademejas Gleznīceibas nūdālu pi profesora Eduarda Kalniņa ar diplomdorbu "Leigū vokorā".

Tikai 1962.—1963. godūs, kod mōkslinika dailrade īsāvērējōs nūteiktūs stōjgrafikas itvōrūs, blokus ainovom sōce pasarōdeit figuralas kompozīcējas un portreti monotipejās un linogrīzuma tehnikās. Pagaidom vēl nalela izmāra studejas — "Zvejnīku meitīne", "Bārnu galvēnā", "Aija", "Vaca zvejnīks" — poetiskas, sīrsneigas un mozlīt naivas. Tautiskom figuralajōm kompozīcējām pīsāvērē pamozam, ar atbijēdeibas sajyutu, beistūts pōrvērtēt spākūs. Pyrmā nu tōm — linogrīzums "Trejs jaunas mōsas" (pēc Latgolas tautas dzīmās motīvīm, 1962). Ornamentālā sarežgeitās linejū ritms roda sovdabeigu, pīsāvēmānu nūskaņu, treju mōsu sādūšos figurās izvītōtas ilūkā, kuru apjūz sāta, augstu pacaltais horizonts īauna nalela grafikas lopā parodeit tōlū ainovas panorāmu ar kolnu un divim jōtnīkim, kuri izleims treju mōsu liktiņus: "Jem, brōleit, vīnu, es jimšū ūtru..."

Godu vēlōk J. Pīgōzis guāšas tehnikā radēja simbolisku trejsfiguru kompozīcēju "Mōte". Lineari rysynōt vertikālā mōtes figura kompozīcionali veiksmei saisteita ar apjūmeigi tvarajām bārnu figurenom, aizmugurē īzīmātē trejs dažāda leluma saules diskī, kuri simbolizej dūmu, kā kōtram cylvākam ir sova saule, sova laime.

Tagad jys daudz eksperimentē, strōdoj gondreiž voi vīsōs grafikas tehnikās — kūkgreibumā, linogrīzumā, sausōs odotas tehnikā, monotipejā un ofortā, dorbus mēginōj ari apvīnōt dažādas tehnikas, pīmāram, akvareli ar monotipeju, tušu voi guāšu, vīsai biži litō enkaustiku (voska krōsum) — tōs tehnikā gleznōts nalela audakls "Zvejas ūsta", kur krōsu skanējums un fantastikas elementi pastypīnōti ar gaismas efektiem. Nasaverūt uz gaišū, blōvū koloritu, vīsas krōsas te mīrdz un zaigoj — gon zaltaini sudobrōtōs zīvu zvejnās, gon saules apmyrdzātōs zvejnīku sejas un dabas zīlīme. Šai gleznā rakstureiga soleiga plastika, spēceiga dekoratīva intonācēja, taipat kai vīsū jō dorbus, ari tēi daudz nūsaceiteibas, naparostu rakursu, apzīnōti naivārōta perspektīva un proorcejas.

1963. godā mōksliniks ar tušu Nūbeigums 4.lpp.

jys traucēja, meklēja kotrū īganstu, lai vīsas šāidas "malnōs lītas" nōkūtī gaismā, fiksēja jō "naatbylštūšūs izteicījūs" un, stōsta, tī nūnōkuši leidz pat N. Hruščovām.

Atstōjās Latveju, A. Nikonovs devēs uz Stavropoli, klija par instituta direktori, aizstōvēja zynōtū doktora grādu. Kod jys strōdōja Stavropoles institūtu, te vuicējōs ari M. Gorbačovs, klausējōs doktora lekcijas, vēlōk, nūnōci Moskova un tīcīs augstā omotā, M. Gorbačovs naaizmērā sovū pasnīdēju, īteice Vyssavīneibas zynōtū akademējas (VASHNIL) prezidenta omotā, kurā sābeja leidz tragiskajai būjējai. Jys beja vīns nu Krīvejas Kreisīš spākūs, tūmār ar atzīmēbu teik vērteita klasikā demokratejas pasaule. Izlejīs ašni uz Moskova ilas sovas ūšām gūmotos prezentacejas dīnas vīkārā, jōs autors pīsātīst par ūs drāmas spirāles elementu. Varēsim kōdrez lepōtīs, ka ū vīrus pasāvētām vīzīmēm.

Gribātūs, lai ūs studenta Māra Lubkas pīrakstētē Dr. Vasilijs Kuzmina atmīnas kliust par aīcīnōjumu vīsim, kuri pīzīnā A. Nikonovs jō darbeibas laikā Latveju, pīrakstēt ari sovas atmīnas un tōs nūstypīnōt ar publikacejom "Zemturi".

NŪVODNĪKS ALEKSANDRS NIKONOVĀS

Sōkums 2.lpp.

— Kuzmin, voi tī ir kaida plāsa mōkūnū?

Vasilijs Kuzmins stōstejis, ka vajadzātu pavārīt ūboleņa plateibas, īvīt augu maiju ar teirom popvīm saimīceibū laukūs. Tāds pīkīškums jam pītīcīs, kai daudzgadeigūs zōlōjūs un ūboleņu uzskatēja par golvonājōm kulturom agrotehniskajā kompleksā, lai uzlōbōtu zemes augleibū un ari ūlukēpeibū.

Pītī ūlīcīnōs reize bejuse 1960. godā Reigā jō kabinetā, kod Jezupam Želčam uzticēja direktora omotu jaundībynomajā padūmu saimīceibā "Baļtīnīva", tod gon jam, gon ari golvonājām specialistam V. Kuzminam spīde ūkas un sīrsneigi vēlēja panōku.

Vēlōk A. Nikonovs biži apmeklēja ūs saimīceibā, kūpā ar akademīki Jōni Peivi, specialistu lynkūpeibā, apskatēja ūjējumus, kai ari kukuruzas un ūboleņa laukūs, ūsāgrīz ūkīrū.

Laikam jau pi vīsa sovs pilīns beja ari nu tō, ka jys napīkrita, lai pi tādim kolholzīm, kai "Līčupe", "Šķilbāni" bytu ari īapājēja vīrādā ūsāuktīs, kas nikai nav pīmārōj

**AR
BĒRNEIBAS
SAULI UZ
PLACA
PA DZEIVI**

Sōkums 3. lpp.

uzzeimēja pyrmōs divas lopas tematiskā linogrīzuma cyklā "Tauta uzvarātōja". Kompozīcijai "Kara bryuces" ir dramatiska nūskāpa, tās ir stōsts par pēckara dinom, par izpūstītu zemi, par smeldzūšom sirdssōpēm, bet bezcerēbai te nav vītas. Kars ir beidzis, lauds atsagrīž mīreigā dorbā, sīvīte strōdīj labeibas laukā — giminē byus maize. Kai dryums pagōtnes līciniks ceļa molā radzams izgōzts tōlrūņa stobs un pōrūglītēs kūka siluets uz pakolna. Kompozīcionala uzbyuve lakoniska, izmontīti tikai poši napīcišamākā žanra atributi, lai raksturōtu nūtykuma vītu un laiku. Šo poša cykla ūtra kompozīcija "Myusu laukūs" ir kai gaiša, līriska dzīsme nu dzīse... Žīdušā pļovā guļ meitine, losa grōmotu, apkört boltas vušķas, teiksmaini, gaiši mōkumi pald pavysam lāni, gondrej voi skarūt mōju jumtus. Vēdeklveida kompozīcija skateitōja uzmanību koncentrēj uz trejom galvonajom zonom, kur attālota gonu meitine ar aitom, laukus ar traktoru un jaunceļtnes.

Vyspryms mōksliniks atveidōja meitines tālu, bet viss pōrejais nōce vēlēk, kod pōrsalīcīnōjōs, ka meitine sapīnōtōja, izolātu nu apkortējo pasaula, nasaverūt uz sovu optimistiskā byuteibū, var kliut sentimentala un mož atbilstūša laikmatam. Sarežgeits un daudzveideigs ir mōkslinika tehniskūs leidzēķu arsenāls, izvairīt nu akcentātā malnōm konturu linejom, meitines figuru modelej ar sudrobainu, smolkū sītveida sveitrojumu, prasmeigi izkōrtoj malnboltū laukumus.

Nu 1962. goda J. Pīgōzns intensīvi strōdoj grōmotu grafikā. Sōkumā radēja mōkslinīcīskū itāru na vīnam vin "Tautas kalendaram" un "Sīvišu kalendaram", kai ari mōceibū grōmotam, dūmōtām jaunākū klašu skūlām, tod 1964. goda izdevnīcība "Līsma" jaunajam grafikam uzticēja veidōt mōkslinīcīskū apdarī J. Raiņa bārnu dzejūlu krōjumam "Zalta komuleits" un šei pyrmō grōmota J. Pīgōznam sagōdōja lelu pīcu un ari satrakuma pīlnus breižus. Vysas šaubas izabiedzēs tikai tod, kod moži laseitōji grōmotu sajēme sovōs rūkōs. Smaiðūša, ornamentiālā zeimāta saule — grōmota galvona tāls — bārnm sagōdōja lelu pīcu, mōkslinīka sovdabeigi tālānais snīgums labi papyldīnoja dzejnīka tekstu. Zeimējumim, nu kurim daži aizjam vasalu lopu, nav konturu linejū, tūs pamātā četras lokālas krōsas — dzaltonō, sorkonō, zaļoj un zīlo.

1965. goda nōce klajā ūtra grōmota ar J. Pīgōzna ilustrācijom — Andra Vējāna dzejūlu krōjums "Kolnu acis".

"Tei ir grōmota par dzeju un dzejnīkām, par vōrda mōkslas vītu revalojejas vējus un gunis, par dzīsmas līmu cylvāka myužā, par dzejas uzdavumim ceiñā par nōkūtni" — īvōda soka autors. Krōjumam ir četras nūdaļas, atbilstūši saturam, Pīgōzns kotaiv izveidōjis pa vīnkrōsainā ilustrācījā kūkgrebuma tehnikā. Pyrmō lopa — mīreigs, līrisks tālōjums, stōsts par bērneibū, mōtes glōstīm un ryupem; ūtrajai — "Uzticeiba" — pīmit dramatiska nūskāpa; trešajā — "Treis saules" — atveidōts teiksmains sīvītes tāls; pādejā — "Tōlums — tyvuma draugs" — cylvāks, kurs traucas pret saules kolnu. Pēc mōkslinīcīskā rysynōjuma un tāla traktejuma (škautnāns, linearis ritms, ieli malnboltū laukumi) šei ilustrācīja sasasaucas ar ūtrū lopu — "Uzticeiba", tūtis saturā pavysam cytaida, te cylvāks vairs naīt ceiñā pret tymsu, bet trauc uz gaismu, uz sauli.

1966. goda J. Pīgōzns pavasarī beidze ilustrātē Leona Paegles bārnu dzejūlu izlasi "Sauleiti gaidūt", kur kai dzejūlu, tai zeimējumu galvonō tema

— bārni un doba. Tālōjums breižim simbolisks, breižim tam pīmīt sadzeivysks raksturs, bet uzdavums grōmotai vīns — ipazeistīnōt ar dobu, paleidzēt īmeilōt tū. Mōkslinīku seviški aizkustynōja dzejūlis "Ilga mežā", kurā stōsteits par mozu, nīpru meitineit ar eļķšā myzas turzeņu rūķu. Mežs — vīcs un gudrs, nūslāpumu pīlns, tī Ilga sateki sovus jaunūs draugus — dzeni, vōvereiti, začeiti, ar kurim var pasarunōt, pāspēlēt — mozlit naivā, bērniškeigi skaīdrā volūdā tū vīsu mōksliniks parodējīs zeimējumā. Šu motivu izvēlējis ari grōmots vōkam.

Cita nūskāpa ir ilustrācījai "Sola vecis", kur teiksmainī Sola veča vīzeja tālāta leidza reali tvartajom bārnu figurenom.

1966. goda vosorā Moskovas izdevnīcība "Maly" Jezupam Pīgōznam pasutēja ilustrācījas Raiņa bārnu dzejūlu izlasei "Zērņa bārni" ("Deti gorohi"), kura izdūta lelā formatā, tai ir skaists krōsains vōks un divas akvareļtehnikā gleznātās daudzkrōsainas īleimes, pōrejōs ilustrācījas ir vīnkrōsainas, darinātās spolvās zeimējumā (tuša). Spūžajā, oranžī bryunajā vōka zeimējumā parodeiti divi puisāni un meitineite, vīns tur blūdu ar zērnīm, pōrejīm divim uz celim atvārtā grōmota, kur attālota zērnu pōksts guļteja:

"Zērņa bārni saleiduši
Syltā pōksts guļteņa,
Pošā vosor-korstumā
Sasaguši divkōrt sagas".

Tās pats motivs atkōrtots ari titullopā. Raiņa bārnu dzejūli īuti tālāini, rūsinoj mōkslinīka ilustrācīja izdūmu, paver plašas īspējas jō rodūšajai fantazējai. Blokus čaklajim bārnum dažreiz pasagodōs ari narōtni un slyni, daudzūs dzejūlūs ir runa par dažadim zvārim un putnīm. Grafiks precizi prūt raksturōt dzeivnīka dobu, pasveitrot jūs galvonōs īpašeibas — bulleša narōtnū draiskumu, lopsas viļteibū, kamaneites protēgumu utt.

Gondrej tām pošā laikā Pīgōzns kūpā ar dzeivesbīdri mōkslineicīku Aiju Zili darināj mōkslinīcīskū itāru Ojāra Vācieša dzejūju grōmotaī "Sasīsim astes" — šys daildorbs bogôteigi ilustrāts ar vīnkrōsainām (spolvās tehnika) un krōsainām (guāša) zeimējumām, ilustrācīju varūni ir gon bārni, gon dzeivnīki, gon dūseigais kartupeļs Ričuračio. Plašā vīta īrōdeita možīm palānīm, uz kurim ari atsātīcīcīmās nūsaukums.

1967. goda jūni jurnala "Zvaigzne" laseitōji ipazīnōs ar dažom J. Pīgōzna akvareli darinātājām ilustrācījām latvišu tautas pīsokai "Dūts devejam atsādū". Izdevnīcība "Maly" šu pīsoku izdevē krīvu volūdā un Pīgōznam pasutēja 12 ilustrācījas. Izmontojūt pīsokas tik popularū fabulu — stōstu par laūnū pamōti un lobisrīdeigū bōrineiti, mōkslinīka sovu fantazēju izvērš divūs plānūs — nu mōjom padzeitō naboga bōrineite attālota gaiša, līriska nūskāpa, šamōs ilustrācījās sadzēives detalās ciši sasakļau ar teiksmaineibū, turpretīm laūnū pamōte parodeita satiriski groteskā formā un atkareibā nu dobas nūskāpām krōsu gamma ir voi nu pišotnīti zyla un solta (zīmas nakts mežā), voi ari varaveiksneiga un sylta, kai pādejā ilustrācīju.

Seviški ražeigs mōkslinīkam beja 1968. gads, kod iznōce virkne dažaīda satura un dažaīdas apdares tehnikos ilustrātū grōmota. Moskovas izdevnīcība "Bārnu literatura" ("Detskaja literatura") izdevē pyrmīkkūlas vacuma bārnum veļteitu grōmota "Latvišu tautas dzīsmēpas" ("Gudrō galvēņa") ("Latvīškije narodnyje pesenki" ("Umnaja golovuška")) ar daudzīm monotipejas, akvareļa un temperas tehnikōs rysynōtām ilustrācījām.

Izdevnīcības "Līsma" grōmota davums tyka papyldīnōts ar dzejnīka Andra Vējāna dzejūju krōjumu "Pasaule", kuram J. Pīgōzns izveidōja ūtrū itāru, kai ari ilustrācījas spolvās zeimējumu tehnikā. Ar daudzīm greznīm, krōsainām ilustrācījām izaceļ tōs pošas izdevnīcības izdūti J. Osmaņa dzejūli mozajim "Šurumburums".

Tai nailgā laikā ari grōmota grafikā jūmā Jezups Pīgōzns pīteicis sevi kai nūpītū un smolkjyteigu meistarū.

NU PREIĻU VĒSTURES UN MŌKSLAS MUŽEJA MATERIALIM

DAUGOVAS PIŁSKOLNI LATGOLĀ

Zīnas par Daugovas jūslas piłskolni Latgolas teritorijā jūtas nu J. Urtāna sagatavōtā materiala, A. Pelcberga karšu zeimējumi ar nūrōdem, kur atsārūn attīceigais piłskolns dobā, un M. Urtānes zeimējumu reprodukcējum.

Krōslovas piłskolns, sauktā ari par Šokolades kolnu (šokoladnāja gorka) — nūsaukums, īspējams, cēlis krōsas dēl. 1924. goda jū apzīnōja E. Brasti. Īreikōts zīmeļu-dīnydu vērzīnī orientātās kolna kaupris nūrūbežotā dīnydu golā 29 m vērs Jēpūpeites leimiņa, kura rītumu pusē izskoloj kolna pakōji. plokumu nu pōrejō kolna golā nūrūbežotā vīns lelōks un vīns možoks valni, caur kurim vad dīli zemē isagrauzu taka. Kolns apaudzis kūkum. Nājauši atrodumi tō kultūrlōni varātu licīnōt, ka sōkts izmontōt ar I godu tyukstūti pyrīs myusu eras, bet apdzīvīteibā turpīnōjēs ari vālāja dzelža laikmatā un, varbūt, ari vālōk.

1. aksonometriskais zeimējums jūrōda nu rītumu pīses (skot. kartē 1. numeri).

Ūtrū Krōslovas piłskolnu 1925. goda atklōja E. Brastiņš un jam jau tūlaik lykōs sovādi, ka piłsātu vīnumā šāidi veidōjumi teik užīti vīsmozōk. Atsārūn Daugovas senlejas molā storp divom dzīlōm gravom, augstums sasnādž 40 metrus, nu pōrejōs apkōrētēs atdalēja 3 metrus dzīlē un plots grōvs, cytu radzamā nūcītīnōju mu nabeja. E. Brastiņš min, ka nu šo kolna pasāveras "plašas un dzīlās izredzes uz Daugovas tecējumu, Krōslovu un Augzēmēs mežīm". Šķīt, ka tītē tē atrostas rypas un bezrypas ūveikītūs trauku lauskas, bet jo tai, to šys, taipat kai cyti Daugovas piłskolni, beja apdzīvītā ilgu laiku. 1960. goda beigās arī arī pīsājām yudiņa aplīyudumā kopus izroka ar ekskavatoru un buldozeru, piłneigi izpūstēja piłskolna plokumu un daleji ari vālāus. Atteirūt vālā pōrrokumu (1986., T. Berga), uzbarūmā tyka konstatātās palnu storpīkātās, lai gan natyka atrosta nīvina seplīta, kas paleidzātu datēt šu piłskolnu, tūmār sarežgeiti veidōtā aizsardzeibā sistēma, pēc T. Bergas dūmōm, varātu licīnōt, ka tās attīcīnoms uz myusu eras II godu tyukstūša pyrīm godīsītīm.

3. zeimējums nu dīnyvidi.

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc

Krōslovas rajona vīpus Daugovai Kaplovas pogostā ir Aizvējēju piłskolns (Nr. 30) — nūsaukts tai pēc